

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Пловдив, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Г.

Членове: Мария П. Петрова
Стоян Ат. Германов

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Станислав П. Г. Въззивно търговско дело № 20225001000017 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 258 - 273 от ГПК и чл. 378 от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 14870/19.11.2021 г. от СТ. ИВ. Г. ЕГН ***** против решение № 112/12.10.2021 г., постановено по т. д. № 555/2020 г. по описа на ОС – Пловдив, с което е отхвърлен иска на СТ. ИВ. Г. ЕГН ***** за осъждане на „З.С.Л.И.“ АД - С., ЕИК ... да заплати сумата от 80 000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, преживени болки и страдания, както и да му бъде заплатена сумата от 3 875.24 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, подробно описани в исковата молба, а именно: закупуване на Механика 1 Стандартно стебло. Тазоб-аендоп-аАгсadНА, СоСг, NilockLine, InlockCrosslinked по фактура № 1200127393/20.01.2020 г. и касов бон към нея - 3 420.00 лева; заплащане на потребителска такса по фактура № 1400029618/26.01.2020 г. и касов бон към нея – 34.80 лева; закупуване на медицински консумативи - компрес марлен стерилен по касов бон от 03.02.2020 г. – 5.44 лева; закупуване на перскиндолкуулгел по касов бон от 03.02.2020 г. – 16.39 лева; закупуване на фраксипариншприцамп по касов бон от 27.01.2020 г. – 108.98 лева; закупуване на витасин крем по касов бон от 07.02.2020 г. – 5.60 лева; заплащане на изследване аудиограма по фактура № 0000007333/09.06.2020 г. и касов бон към нея – 15.00 лева; заплащане на потребителска такса по фактура № 1200128858/24.02.2020 г. и касов бон към нея – 23.20 лева; закупуване на лекарства по касов

бон от 24.02.2020 г. – 74.67 лева; закупуване на лекарства по касов бон от 04.03.2020 г. – 66.16 лева; закупуване на уреди и медицински приспособления по касов бон от 20.03.2020 г. - 85.00 лева; закупуване на медицински изделия по касов бон от 05.05.2020 г. - 20.00 лева, вследствие на факта, че на 20.01.2020 г., около 8.10 часа сутринта, в гр. П. ищецът е бил пътник в автобус от Градската мрежа, марка „И.“, модел „Н.“, рег. № ..., рама №, при което пострадалият се е качил от спирка № 7, находяща се между двете кръгови кръстовища до П., на бул. „Ц.Б.“ № 42 в гр. П., като поради внезапно потегляне на автобуса, ищецът е паднал в него и при това е настъпило счупване на бедрената шийка на десен крак.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното и да уважи предявените искове. Претендира разноски.

Ответникът счита, че жалбата е неоснователна. Претендира разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Обективно съединени искове с правна квалификация чл. 432 във връзка с чл. 493 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Предявени от СТ. ИВ. Г. ЕГН ***** против „З.С.Л.И.“ АД - С., ЕИК

Ищецът моли съда да постанови решение с което да осъди ответника да заплати сумата от 80 000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, преживени болки и страдания, както и да му бъде заплатена сумата от 3 875.24 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, подробно описани в исковата молба, а именно: закупуване на Механика 1 Стандартно стебло. Тазоб-аендоп-аАгсacдНА, СоСг, НilockLine, InlockCrosslinked по фактура № 1200127393/20.01.2020 г. и касов бон към нея - 3 420.00 лева; заплащане на потребителска такса по фактура № 1400029618/26.01.2020 г. и касов бон към нея – 34.80 лева; закупуване на медицински консумативи - компрес марлен стерилен по касов бон от 03.02.2020 г. – 5.44 лева; закупуване на перскиндолкуулгел по касов бон от 03.02.2020 г. – 16.39 лева; закупуване на фраксипариншприцамп по касов бон от 27.01.2020 г. – 108.98 лева; закупуване на витасин крем по касов бон от 07.02.2020 г. – 5.60 лева; заплащане на изследване аудиограма по фактура № 0000007333/09.06.2020 г. и касов бон към нея – 15.00 лева; заплащане на потребителска такса по фактура № 1200128858/24.02.2020 г. и касов бон към нея – 23.20 лева; закупуване на лекарства по касов бон от 24.02.2020 г. – 74.67 лева; закупуване на лекарства по касов бон от 04.03.2020 г. – 66.16 лева; закупуване на уреди и медицински приспособления по касов бон от 20.03.2020 г. - 85.00 лева; закупуване на медицински изделия по касов бон от 05.05.2020 г. - 20.00 лева, вследствие на факта, че на 20.01.2020 г., около 8.10 часа сутринта, в гр. П. ищецът е бил пътник в автобус от Градската мрежа, марка „И.“, модел „Н.“, рег. № ..., рама №, при което пострадалият се е качил от спирка № 7, находяща се между двете кръгови кръстовища до П., на бул. „Ц...“ № 42, като поради внезапно потегляне на автобуса, ищецът е паднал в него и при това е настъпило счупване на бедрената шийка на десен крак.

Сумите се претендират ведно със законната лихва от 12.03.2020 г. (датата на получаване на първоначалното уведомление от увреденото лице, отправено към ответника).

Претендира разноски.

Ответникът не признава исковете. Претендира разноски.

При тези твърдения, ищецът има право да търси обезщетение. Негов е изборът за правния способ за търсене на това обезщетение. Дали в качеството на пътник по застраховка „Злополука“, дали в качеството на пострадало лице по застраховка „ГО“ или в качеството на увредено лице по реда на чл. 45 от ЗЗД против прекия причинител или по чл. 49 от ЗЗД от собственика на вещта. Няма законово задължение за поредност за избора на защита или някакво друго ограничение.

В случая ищецът е преценил, че ще защитава своите твърдени накърнени права, като претендира обезщетение от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

При това положение следва да бъдат анализирани следните елементи: фактическия състав по чл. 45 от ЗЗД - вреда, противоправно поведение, причинна връзка и вина, както и наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по която страна е ответникът.

По делото не е спорно, че на 20.01.2020 г., около 8:10 часа сутринта, в гр. П. ищецът е бил пътник в автобус от градския транспорт, марка „И.“, модел „Н.“, рег. № ..., при което пострадалият се е качил от спирка № 7, находяща се между двете кръгови кръстовища до П., на бул. „Ц.Б.“ № 42, като след потегляне на автобуса ищецът е паднал в него и е настъпило счупване на бедрената шийка на десен крак.

Няма спор, че за автобус, марка „И.“, модел „Н.“, рег. № ... е налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по договор, сключен с ответника и с период на действие 21.09.2019 г. – 20.09.2020 г. (л. 25 от делото на ОС).

Няма спор, че ищецът е поискал от ответника заплащане на обезщетение по този договор и такова не е било извършено.

Увреждането и причинната връзка се установяват от заключението на комплексната експертиза (л. 261 – 289 от делото на ОС).

В поредното уточнение на исковата молба (л. 53 от делото на ОС), се твърди, че водачът на автобуса е имал противоправно поведение, изразяващо се в рязко и бързо потегляне от спирката и именно това потегляне е причина за падането и последващите увреждания.

Едва ли може да има спор, че потеглянето е елемент от движението на автобусите от градския транспорт и в него няма нищо противоправно. Доколкото няма легална дефиниция за „рязко и бързо потегляне“, преценката на тези обстоятелства е строго субективен елемент. Но те могат да бъдат анализирани с оглед конкретната фактическа обстановка.

Според показанията на свидетел Ч. (л. 88 от делото на ОС), автобусът е тръгнал

нормално, не рязко.

Видно от изложеното в техническата част на експертизата (л. 281 от делото на ОС), ускорението на автобуса е било $0.31 - 0.43 \text{ м/с}^2$, което е около 5 пъти по – малко от долната граница на комфортното ускорения и водачът е нямал техническа възможност да осигури по - голяма безопасност на пътника. Основната причина за произшествието е, че пътникът не е успял да противодейства ефективно на инерционните сили, които неизменно се пораждат при всяка промяна на скоростта на автобуса (л. 288 от делото на ОС).

Не са представени други доказателства, които да установяват по безспорен начин твърдяното рязко и бързо потегляне или за други нарушения на правилата за безопасност от страна на шофьора.

Следователно не е осъществено пълно и главно доказване на обстоятелството, че водачът на автобуса е действал противоправно, поради което не може да бъде направен извод за наличието на деликт.

Ето защо така предявените искове следва да бъдат отхвърлени.

До тези правни изводи, макар и с други мотиви, е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 112/12.10.2021 г. , постановено по т. д. № 555/2020 г. по описа на ОС – Пловдив.

Преписи от решението да бъдат връчени на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване, в едномесечен срок от съобщаването, при наличие на предпоставките по чл. 280 от ГПК, пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____